

Anul XIV Nr. 5 (5)
Mai 2012

ISSN 2285 – 309X

REVISTA DE INFORMARE, OPINIE, ȘI
INOVARĂ PEDAGOGICĂ

EDITATĂ DE CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA,

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

Editura
Universul Școlii

Arta supremă a profesorului este de a trezi bucuria exprimării
creatoare și bucuria cunoașterii.

A. Cisteian

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: ccdab@yahoo.com**Director redactor șef:****Prof. Deák – Székely Szilárd Levente****Responsabil de număr:** prof. Munteanu Maria**Redactori:** prof. Comaniciu Cristina, prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria, prof. Bazilescu Sebastian**SUMAR**

Proiectul „Competențe cheie TIC în curriculumul școlar”- Prof. Deák-Székely Szilárd Levente, responsabil regional Proiect ID 4615	2
Cărți de excepție privind spațiul carpato – dunăreano – pontic - Prof. Jude Laurențiu	5
Memento despre evaluare – Prof. Munteanu Maria	7
Dezvoltarea creativității prin joc – Înv. Maria Drăghici, Prof. Camelia Șeușan	8
Proiect privind educația ecologică „Să iubim natura ”- Prof. Popa Ramona, Prof. Seician Maria	12
Proiect educațional „Obiceiuri și tradiții”- Prof. Codruța Lodroman, Prof. Carmen Chira	14
Educație și comunicare prin teatru – Prof. Mirela Ianc	16
Ion Creangă – expresia monumentală a naturii umane – Prof. Rusneac Anca Georgiana	18
Mon premier abécédaire des contes européens – proiect etwinning – Prof. înv. primar Felicia Ignat	20
Primul pas spre lumina cărților – Înv. Marc Aurica	21

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

PROIECTUL „COMPETENȚE CHEIE TIC ÎN CURRICULUMUL ȘCOLAR”

*Prof. Deák-Székely Szilárd Levente,
responsabil regional Proiect ID 4615*

Proiectul „Competențe cheie TIC în curriculumul școlar” contract POSDRU/1/1.1/S/5, beneficiar Centrul Național de Evaluare și Examinare (CNEE), ID proiect 4615 s-a desfășurat în perioada ianuarie – mai 2012.

Obiectivul general al Proiectului fiind îmbunătățirea și restructurarea sistemului de învățământ preuniversitar prin adaptarea curriculumului la cerințele societății actuale, care necesită utilizarea și perfecționarea continuă a competențelor TIC.

În prima fază, în ianuarie 2012, la Călimănești-Căciulata (jud. Vâlcea) a avut loc o întâlnire de lucru a reprezentanților Centrului Național de Evaluare și Examinare cu inspectorii școlari generali și cu directorii caselor corpului didactic, dat fiind faptul că proiectul s-a desfășurat în toate județele țării. În februarie 2012 au fost formați formatorii județeni tot la Călimănești-Căciulata de către formatorii naționali, aproximativ 20 de formatori/județ. La nivelul județului Alba au fost formați exact 20 de formatori județeni, aleși pe discipline din rândul personalului didactic cu funcții de conducere (inspectorii școlari și directori) după cum urmează:

1. Benchea Gabriela Luminița – director/ disciplina Matematică – formator Grupa 1
2. Bodea Roxana Voichița – director/ disciplina Limbi moderne – formator Grupa 2
3. Cioara Ovidiu-Vasile – director/ disciplina Istorie – formator Grupa 3
4. Cordea Lilica – director/ disciplina Biologie – formator Grupa 4
5. Cotea Corina Maria – director/ disciplina Chimie – formator Grupa 5
6. Dancu Aurel – director/ disciplina Istorie – formator Grupa 6
7. Dobrotă Gheorghe Petru – director/ disciplina Lb. și lit. română – formator Grupa 7
8. Fer Titiana – director/ disciplina Religie – formator Grupa 8
9. Gavriluț Valeriu – inspector școlar/ disciplina Fizică – formator Grupa 9
10. Groza Constantin – director/ disciplina Lb. și lit. română – formator Grupa 10
11. Hodor Maria – director/ disciplina Matematică – formator Grupa 11
12. Meghea Adriana – director/ disciplina Fizică – formator Grupa 12
13. Moga Nicolae Nicușor – director/ disciplina Informatică – formator Grupa 13
14. Stan Carmen – director/ disciplina Geografie – formator Grupa 14
15. Ianc Mirela – director/ disciplina Lb. și lit. română – formator Grupa 15
16. Panait Antonina – inspector școlar/ disciplina Limbi moderne – formator Grupa 16
17. Popa Constantin Ioan – director/ disciplina Geografie – formator Grupa 17
18. Popescu Maria Marcela – director/ disciplina Biologie – formator Grupa 18
19. Rus Daniela Fivi – inspector școlar/ disciplina Arte – formator Grupa 19
20. Tomotaș Valeria Cristina – director/ disciplina Socio-umane – formator Grupa 20

Cei 20 de formatori enumerați mai sus au constituit fiecare câte o grupă de formabili (între 15 – 25 cadre didactice/grupă, în unele cazuri chiar mai multe), evident fiecare pe disciplina lui. În perioada 30 martie 2012 – 06 aprilie 2012 (chiar dacă au prins la mijloc săptămâna „Școala altfel”) s-au desfășurat formările în toate zonele județului Alba, astfel formându-se în 20 de grupe 372 de cadre didactice. După prima etapă de formare a urmat etapa a doua de pilotare a cunoștințelor dobândite de către cadrele didactice formate la un număr de 31 de unități școlare din județ, după cum se vede din tabelul de mai jos:

Nr. crt.	Unitatea școlară	Localitate	Mediul Urban/Rural	Nr. elevi
1.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "AVRAM IANCU" ABRUD	Abrud	Urban	135
2.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "OVIDIU HULEA" AIUD	Aiud	Urban	295
3.	SCOALA CU CLASELE I - VIII "AXENTE SEVER" AIUD	Aiud	Urban	277
4.	COLEGIUL NATIONAL "BETHLEN GABOR" AIUD	Aiud	Urban	158
5.	SCOALA CU CLASELE I - VIII "VASILE GOLDIS" ALBA IULIA	Alba Iulia	Urban	392
6.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "AVRAM IANCU" ALBA IULIA	Alba Iulia	Urban	175
7.	COLEGIUL TEHNIC "APULUM" ALBA IULIA	Alba Iulia	Urban	138
8.	LICEUL SPORTIV ALBA IULIA	Alba Iulia	Urban	330
9.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "ION AGARBICEANU" ALBA IULIA	Alba Iulia	Urban	254
10.	LICEUL DE MUZICA SI ARTE PLASTICE ALBA IULIA	Alba Iulia	Urban	158
11.	SCOALA CU CLASELE I - VIII "MIHAI EMINESCU" ALBA IULIA	Alba Iulia	Urban	425
12.	GRUP SCOLAR "DR. LAZAR CHIRILA" BAIA DE ARIES	Baia de Arieș	Urban	233
13.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "NICODIM GANEA" BISTRA	Bistra	Rural	189
14.	COLEGIUL NATIONAL "INOCHENTIE MICU CLAIN" BLAJ	Blaj	Urban	177
15.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "TOMA COCISIU" BLAJ	Blaj	Urban	296
16.	SCOALA CU CLASELE I - VIII CIMPENI	Cîmpeni	Urban	245
17.	SCOALA CU CLASELE I - VIII NR.4 CUGIR	Cugir	Urban	191
18.	SCOALA CU CLASELE I-VIII NR.3 CUGIR	Cugir	Urban	213
19.	GRUP SCOLAR INDUSTRIAL JIDVEI	Jidvei	Rural	145
20.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "LUCIAN BLAGA" OCNA MURES	Ocna Mureș	Urban	282
21.	LICEUL TEORETIC "PETRU MAIOR" OCNA-MURES	Ocna Mureș	Urban	225
22.	SCOALA CU CLASELE I-VIII PETRESTI	Petrești	Urban	178
23.	SCOALA CU CLASELE I-VIII SASCIORI	Săsciori	Rural	104
24.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "MIHAIL KOGALNICEANU" SEBES	Sebeș	Urban	177
25.	LICEUL CU PROGRAM SPORTIV SEBES	Sebeș	Urban	0
26.	COLEGIUL NATIONAL "LUCIAN BLAGA" SEBES	Sebeș	Urban	239
27.	SCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 2 SEBES	Sebeș	Urban	262
28.	SCOALA CU CLASELE I-VIII SUGAG	Sugag	Rural	130
29.	LICEUL TEORETIC TEIUS	Teius	Urban	228
30.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "ION BIANU" VALEA LUNGA	Valea Lungă	Rural	100
31.	SCOALA CU CLASELE I-VIII "IULIU MANIU" VINTU DE JOS	Vințu de Jos	Rural	137

Etapa de pilotare a metodelor și mijloacelor valorizate prin utilizarea TIC a avut loc în perioada 23 – 27 aprilie 2012 în cele 31 de unități școlare (de fapt 30) la un număr de 6488 de elevi. Prin proiect s-a prevăzut aplicarea metodelor și mijloacelor TIC la 8000 de elevi/județ Alba, astfel putem spune că județul Alba a satisfăcut cerințele Proiectului ID 4615 în procent de 81,1%. Mulțumesc directorilor celor 30 de unități școlare pentru implicarea lor în acest Proiect, pentru monitorizarea activităților de formare precum și pentru completarea volumului mare de documente de pilotare ce s-au aplicat elevilor din aceste școli.

Mulțumim pe această cale pentru activitatea depusă de monitorii județeni Trifon Ionel – inspector școlar și Niculescu Claudia Raveca – profesor limba și literatura română, precum și informaticienilor Ghița Romanța, Muntean Marius, Takacs Delia și Neghiu Claudiu Ioan.

Programul de formare „**Competențe cheie TIC în curriculum școlar**” a fost acreditat prin OMECTS nr. 3284/17.02.2012 pe o perioadă de 5 ani, are 62 de ore, iar formatorii județeni și cei 372 de cadre didactice formate de ei vor beneficia de 15 credite profesionale transferabile.

Până la obținerea Atestatului de formare continuă Casa Corpului Didactic Alba eliberează adeverințe de formare cu 15 credite profesionale transferabile pentru cei 372 de formabili și cei 20 de formatori județeni.

CĂRȚI DE EXCEPȚIE privind spațiul carpato-dunăreano-pontic

*Profesor Jude Laurențiu
Colegiul Național Horea Cloșca și Crișan Alba Iulia*

În librării există trei lucrări excepționale care aduc în fața cititorului dovezi de o inestimabilă valoare privind cultura și civilizația noastră:

I. „Kogaion, cercetări multidisciplinare”, autor Timotei Ursu, Editura Dacia XXI, Cluj-Napoca, 2010. Un volum ce cuprinde, cu o înaltă acuratețe științifică, rezultatele cercetărilor multidisciplinare din Munții Orăștiei.

Localizarea Kogaionului (Godeanului) în Munții Orăștiei și Sarmizegetusa Regia în Depresiunea Hațeg sunt marile descoperiri ale cercetătorului.

Kogaionul (în limba greacă), **Godeanul** în limba română, amplasat pe muntele cu același nume, într-un loc asemănător cu locul unde se găsesc multe din mănăstirile românilor, loc numit Dealul Grădiștei Muncelului (dealul îngrădit al Muntelui Mic). Kogaionul era centrul spiritual al daco-geților (Patriarhia acestora), unde se găseau numeroase edificii, surse de cultură și civilizație la fel cum sunt astăzi mănăstirile noastre.

Sarmizegetusa Regia (capitala regală a Daciei), redenumită după cucerirea romană Colonia Ulpia Traiana Augusta Dacica Sarmizegetusa, așezată în depresiunea Hațeg, pe câmpia râului Sargeția (Strei- Bistra).

Ca și capitală politică a lui Decebal, după cum era și firesc, Sarmizegetusa constituia o adevărată metropolă antică, înconjurată de numeroase așezări dacice, dens populate, așezări ce au dat, în timp, un anumit specific Țării Hațegului și continuitate în evul mediu prin numeroase cetăți (Deva, Subcetate, Hațeg, Colți-Suseni, Răchitova, Ohaba de Sub Piatră, Mălăiești, Crivadia, Bănița etc.) și voivozi locali.

Poziționată în depresiunea Hațeg, Sarmizegetusa avea avantajele economice, strategice și militare, atât de necesare pentru o capitală politică:

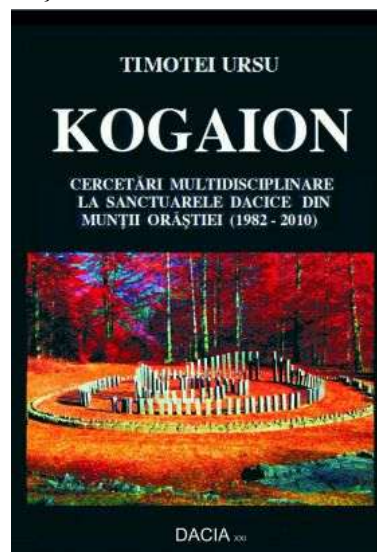
- economic beneficia în apropiere de bogate resurse minerale: zăcămintelor de fier, sare, etc. cât și de resurse alimentare: câmpia favorabilă producțiilor cerealiere și dealurile favorabile creșterii animalelor;

- strategic oferea căi lesnicioase de comunicații cu restul țării, prin trecătorii, cât și ușor de apărat. Munții Retezat la sud și Munții Poiana Ruscă la nord, constituiau bariere naturale greu de străbătut pentru eventualii atacatori.

Pasul *Tapae* (astăzi "Porțile de Fier ale Transilvaniei" situate în apropierea capitalei) ușor de fortificat;

- militar numeroasa populație din capitală și din jurul acesteia oferea numărul mare de luptători pentru armata lui Decebal, cât și condițiile necesare unei bune organizări și pregătiri militare, armată care cu greu a fost învinsă temporar de romani.

Datorită acestor avantaje Sarmizegetusa rămâne și în perioada romană cu rol de capitală politică, aici așezându-se oficialii Romei. Orașul ocupat și susținut prin forța armatei romane își pierde rolul politic, odată cu alungarea romanilor și decade ca așezare urbană, până aproape la dispariție. Aceasta este neșansa Sarmizegetusei care sub stăpânirea Romei, nu mai prezintă un centru de interes politic pentru daci, iar după fuga romanilor este lăsată în uitare. Sarmisegetuza rămânând un loc tabu. Evitând renașterea Sarmisegetuzei, după alungarea romanilor, vor dăinui și înflori așezările „descentralizate” ale dacilor, care fac istorie în continuare, sub numele de Țara Hațegului, cu o mare densitate de cetăți și voivozi, urmași ai nobililor daci, (cei romani au

fugit cu armata romană), ce ne vorbesc despre continuitatea înfloritoare a dacilor în aceste locuri,.

Acest volum repară o eroare a istoricilor care au schimbat locul, în mod greșit, a capitalei Daciei lui Decebal din depresiunea Hațegului, într-un loc greu accesibil și nefuncțional pentru o capitală.

II. „Provincia medievală Dacia din Europa Nordică”, autor George Pantecan, Editura Daco-Română TDC, București, 2010, a apărut sub girul Fundației Academice Române.

O carte cu totul aparte ce cuprinde un studiu dens cu privire la daci și Dacia. Autorul, bazat pe bogatele surse documentare găsite în arhive, a sintetizat în peste 500 de pagini, cu responsabilitatea omului de știință, informații cunoscute în

Europa Apuseană despre daci. În carte se vorbește despre organizarea politică a populațiilor dacice din zona Mării Baltice și a Mării Nordului, despre geto-dacii din provincia Dacia Romană, apoi despre popoarele migratoare și influența lor asupra dacilor și, nu în ultimul rând, despre creștinarea Europei Nordice. Se vorbește despre numele "Dacia. Dacorum și Getarum" utilizate în Europa Nordică.

Cartea se încheie cu concluzii legate de moștenirea numelui „Dacia” în Europa actuală.

Volumul vine să-i ajute pe specialiștii români din țară să se documenteze cu privire la strămoșii noștri, completând imensele goluri existente în istoriografia noastră autohtonă.

„Senzational: suntem români de peste 2500 de ani”, autor Lucian Iosif Cueșdean, Editura: SOLIF, București, 2010.

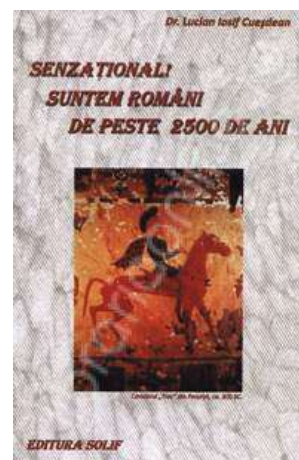
Autorul după 20 de ani de cercetări ajunge la o descoperire senzațională. În îndepărtata Asie mai mult de 80 de milioane de

oameni, vorbesc o limbă română arhaică. În Asia sunt de patru ori mai mulți oameni ca-n România care au la bază, în limba lor, româna arhaică!!!

Cartea aduce în fața cititorului rezultatele cercetărilor științifice privitoare la limba română arhaică, cercetare ce la dus la o excepțională descoperire. În Asia peste 80 de milioane de oameni au în fondul lexical de bază peste 2000 de cuvinte aproape identice cu cele românești, la care se adaugă mii și mii de cuvinte cu rădăcină comună. **Un material util celor care sunt preocupați de rădăcinile cuvintelor din limba română**

Este evident că orice popor a beneficiat de un imens tezaur informațional privind evoluția sa istorică, sub o diversitate de forme scrise, orale, arheologice etc. Bogăția surselor informative de multe ori a fost decimată, de-a lungul cercetărilor, de unii specialiști datorită unor “cutume denigratoare repetate pe scara istoriografiei românești fie din rea voință, fie dintr-o absurdă inerție”, astfel încât în manualele școlare își găsesc locul unele absurdități care se repetă la nesfârșit de sute de ani.

În prezent, cercetările specialiștilor cu o pregătire multidisciplinară reușesc să aducă în fața noastră, din nou, o mulțime de fapte petrecute în vechea istorie a spațiului carpato-dunăreano pontic, care ne determină să

reanalizăm originea limbii și poporului ce trăiește în acest spațiu geografic. Trebuie să acceptăm că suntem în secolul XXI și că preceptele dogmatice impuse de iluminismul românesc pe la sfârșitul secolului XVIII-lea nu mai sunt în totalitate de actualitate. Faptul că reprezentanții acestui iluminism românesc de secol al VIII-lea, au fost minți strălucite, erudiți, savanți de talie europeană, poligloți, nu ne obligă să rămânem cantonați în limitele impuse de ei atunci, privind originea limbii și poporului român, limite ca o consecință a constrângerilor și dictatului politic a momentului istoric în care au trăit, dictat care le-a impus o istorie falsă.

Cele câteva sute de ani de cercetări științifice cu rezultate în contradicție cu dogmele, cât și schimbările geopolitice ce au urmat, ne permit să ieșim din tiparul impus de aceste dogme. Depășirea acestor dogme nu înseamnă că se diminuează meritul acestor reprezentanți ai iluminismului românesc, care în condițiile geopolitice de atunci atât au putut realiza, cu toate că altul le era crezul – în acest sens lăsând numeroase dovezi scrise pentru urmași.

Meritele privind esența iluminismului european, principiile de egalitate și libertate, de suveranitate a poporului, pe temeiul ideii dreptului național și al contractului social, le sunt recunoscute de posteritate, dar asta nu înseamnă că trebuie să ne menținem pe aceeași linie ale principiile promovate de iluminismul românesc, privind originea limbii și poporului român ce sunt infirmate de ultimele cercetări multidisciplinare a mulți și foarte pricepuți specialiști. Avem dreptul să pledăm, pentru o istorie a noastră adevărată, în favoarea

strămoșilor noștri ce de multe mii de ani au trăit aici, într-o continuitate multimilenară. Nu putem admite ca dogme false să ne ștergă istoria antică, pentru că nu avem voința și determinarea ca să depășim dogmele impuse de interese străine acuma-s aproape 300 de ani. Este de o absurditate de neconceput ca unii specialiști să nu facă altceva decât să caute „dovezi” pentru a susține, la nesfârșit, în mod inconștient niște dogme inventate acum trei sute de ani, necesare atunci, datorită unor conjuncturi politice nefavorabile.

Cele trei lucrări prezentate sunt de o valoare inestimabilă pentru istoria și limba locuitorilor din spațiul carpato – dunăreano – pontic. Ca urmare, în mod firesc, nu pot lipsi din biblioteca unui cadru didactic, care are determinarea necesară promovării adevărului, fiind cărți de căpătâi pentru a da mai multă competență și responsabilitate în demersul didactic.

MEMENTO DESPRE EVALUARE

*Prof. Munteanu Maria
Școala gimnazială „M. Eminescu” Ighiu*

Din perspectiva didacticii ne interesează în principal evaluarea randamentului elevului, adică a raportului dintre performanța înșușită de elev și cea proiectată de cadrul didactic. În esență, evaluarea didactică reprezintă totalitatea activităților prin care se colectează, organizează și se interpretează datele obținute în urma aplicării unor instrumente de măsurare, în scopul emiterii unei judecăți de valoare, pe care se bazează o anumită decizie în plan educativ.

Procesul de evaluare cuprinde trei etape:

- 1) Măsurarea rezultatelor școlare
- 2) Aprecierea rezultatelor școlare
- 3) Formularea concluziilor

Argumentarea profesorului se manifestă sub două forme:

- 1) Normativă - centrată pe justificarea notei
- 2) Formativă - reprezintă conștientizarea elevului cu privire la nivelul performanțelor dar și mobilizarea pentru depășirea lor

Tipuri de evaluare didactică

A) În funcție de **sistemul de referință** față de care facem evaluarea putem avea:

- **Evaluare de progres** - interesează în ce măsură elevul își reeditează sau depășește statutul anterior
- **Evaluare normativă/clasificare** la nivelul clasei sau a grupului stabilit
- **Evaluare formativă** prin care se stabilește ce-i separă de obiectivele prevăzute de programă, documentele de lucru, plan de lecție, etc.

B) În funcție de **momentul** în care se realizează evaluarea avem:

- **Evaluare inițială** - la începutul unei etape de instruire și stabilește de la început lacunele existente în pregătirea elevilor și ce trebuie făcut pentru eliminarea lor
- **Evaluare continuă** – se realizează pe parcursul secvențelor de instruire și are ca obiective monitorizarea sistematică a

progresului elevilor și remedierea în timp util a lacunelor, disfuncționalităților survenite în procesul de predare-învățare

- **Evaluare finală/sumativă** - se realizează la sfârșitul unui stadiu de instruire și urmărește eficiența activității instructiv - educative întreprinse în acel interval de timp.

Metode tradiționale și moderne/complementare de evaluare

Metodele de verificare și evaluare se împart în:

- **Metode tradiționale** în care se înscriu :
 - ✓ Observația curentă
 - ✓ Verificarea orală
 - ✓ Verificarea prin lucrări scrise centrate pe obiective
 - ✓ Extemporalul
 - ✓ Lucrare de control
 - ✓ Testele standardizate – urmăresc evaluarea procesului instruirii prin evaluarea gradului de însușire de către fiecare elev a obiectivelor de referință la nivelul fiecărui item. Au grad ridicat de obiectivitate, reprezintă o modalitate rapidă de evaluare folosind diferite tipuri de itemi, obiectivi, semiobiectivi și subiectivi.
 - ✓ Probele practice – verifică deprinderile practice, componentele acționale și realizarea unor aplicații practice la teoria studiată.

- **Metodele moderne /complementare de evaluare** – reprezintă instrumente suplimentare nestandardizate de evaluare. Se caracterizează prin :

- Capacitatea de a schimba relația profesor-elev introducând un climat de parteneriat și colaborare
- Transformarea procesului de evaluare prin înlocuirea tendinței de a corecta și sancționa prin aceea de a sesiza și soluționa erorile semnalate
- Posibilitatea de a deprinde elevul cu mecanismele de autocorectare și autonotare necesare în procesul de integrare socială
- Utilizarea mai amplă a tehnicilor și metodelor didactice
- Caracterul formativ al evaluării, realizat prin valorificarea atitudinii elevului în raport cu propria sa evaluare
- Capacitatea de a realiza o evaluare individualizată
- Capacitatea de a educa spiritul de echipă prin activități de grup

Dintre **metodele moderne/complementare de evaluare** amintim:

- ✓ Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor
- ✓ Investigația/experimentul
- ✓ Referatul
- ✓ Proiectul
- ✓ Portofoliul
- ✓ Autoevaluarea

Bibliografie

1. Cristea S. "Dictionar de pedagogie", Ed. Litera International, Bucuresti – 2000
2. Jinga I., Istrate E., Manual de pedagogie, Ed. All, Bucuresti-1998
3. Joita E., Management educational, Editura Polirom, Iasi – 2000
4. Stoica A., Evaluarea progresului școlar, Ed. Humanitas educational, Bucuresti – 2003
5. Cerghit I., „Didactica”, E.D.P., Bucuresti - 1991

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PRIN JOC

*Înv. Maria Drăghici, Prof. Camelia Șeușan
Șc.cu cls. I-VIII „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia*

MOTTO: „ÎNȚELEPCIUNEA ȘI IUBIREA COPILULUI E JOCUL” (Lucian Blaga)

Schimbările ce se petrec pe plan mondial dezvoltarea gândirii elevilor, a independenței și în teoria și practica școlară așează pe primul loc creativității lor.

Câștigă tot mai mult teren ideea că lumea de mâine va fi lumea oamenilor de creație. Fiecare la locul său de muncă va trebui să devină creator, deoarece dezvoltarea științei, a tehnicii și culturii sunt condiționate în mare măsură de capacitatea creativă a oamenilor.

Actul creator este un proces de elaborare prin invenție, sau descoperire, cu ajutorul imaginației creatoare, a unor idei, sau produse noi, originale aplicabile în diferite domenii de activitate.

Școala trebuie să-l pună pe elev în situația de a poseda mijloacele proprii de însușire a cunoștințelor, de prelucrare și integrare a acestora în structuri noi, de aplicare a lor în practică, în mod creator.

Învățarea creativă, fiind un complex aptitudinal, se distribuie în mod diferențiat de la un copil la altul, de la o grupă de vârstă la alta.

Un proces de învățare modern se cere astfel organizat, încât să-l ajute pe elev să prezinte cunoștințele într-o formă personală, să caute soluții originale, să grupeze și să ierarhizeze ideile. Creativitatea, arată Al. Roșca, presupune atitudine creativă în fața dificultăților.

Atitudinea creatoare este favorizată de mediul școlar, caracterizat prin atmosferă de înțelegere, încurajare și de interes. În acest sens, cadrul didactic, prin întrebări, poate să antreneze gândirea în diverse direcții.

Crearea unei atmosfere permissive în clasă, care să elibereze pe copii de tensiuni, teamă, frică de pedeapsă sau admonestare, o atmosferă interrelațională de înalt spirit de sociabilitate care favorizează comunicarea, consultarea, conlucrarea în activitatea de învățare este de dorit de a fi realizată în relațiile cu elevii noștri.

Într-o asemenea atmosferă, de comunicare liberă, de tensiune activă și favorabilă colaborării în muncă, chiar și copiii cu tendințe spre pasivitate, neobișnuiți cu efortul intelectual, intră treptat în procesul muncii intelectuale și prind gustul rezolvării problemelor școlare, precum și a dorinței de autoafirmare. Acest lucru duce la formarea omului creator, prin atmosfera stimuloare a clasei.

Una dintre cele mai importante forme de manifestare a copilului este jocul. Jocurile sunt mai intense la vârsta copilăriei. Acestea oferă conduitei copiilor mai multă flexibilitate,

dezvoltându-le în același timp imaginația și creativitatea. Prin joc se afirmă personalitatea copilului, se stimulează memoria, capacitatea de concentrare, capacitatea de a lua decizii rapide, se îmbogățesc cunoștințele despre lume și viață. Unele jocuri pot fi complicate, altele mai simple. În funcție de vârstă și capacitatea de înțelegere și acțiune, copilul manifestă preferințe diverse pentru joc.

Jocul didactic nu înseamnă o „jocă de copii”, el este o activitate serioasă, care sprijină într-un mod fericit, înțelegerea problemelor, fixarea și formarea unor deprinderi matematice durabile, precum și împlinirea personalității școlarului.

Atunci când jocul este utilizat în procesul de învățare, el dobândește funcții psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a elevului la lecții, sporind interesul față de conținutul lecției.

Prin joc elevii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitatea lor de acțiune creativă, pentru că strategiile jocului sunt strategii euristice în care se manifestă istețimea, spontaneitatea, inventivitatea, inițiativa, răbdarea, îndrăzneala.

Jocurile sunt strategii euristice, în care copiii își manifestă istețimea, inventivitatea, inițiativa, răbdarea, îndrăzneala și curajul. Prin încercătura sa afectivă, jocul asigură o antrenare mai deplină a întregii activități psihice. În joc copilul este un adevărat actor și nu un simplu spectator. El participă, cu toată ființa lui la îndeplinirea obiectivului jocului, realizând în felul acesta o învățare autentică. Jocul poate deveni cel mai bun mijloc de activizare al școlarului mic, de stimulare a resurselor sale intelectuale și de dezvoltare a creativității.

După obiectivele urmărite, jocul este folosit în cadrul tuturor ariilor curriculare, iar după tipul lecției este folosit ca mijloc de predare, asimilare, mijloc de consolidare, sistematizare, recuperare a cunoștințelor.

Pentru a preveni plictiseala și oboseala elevilor, jocul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie ales în funcție de posibilitățile și aptitudinile elevilor;
- regulile jocului să fie bine înțelese de către toți elevii participanți;
- să nu fie de lungă durată și să includă pauze scurte;

- să se modifice timpul total de joc în funcție de gradul de atenție al elevilor;
- să se desfășoare în mod prietenesc;
- în cazul în care se formează echipe, unii membrii pot fi înlocuiți pe parcurs de elevi care nu erau incluși inițial în joc.

Folosirea jocului didactic în procesul de învățare ne va demonstra că:

- randamentul orei este mai mare, verificarea cunoștințelor făcându-se într-un mod activ, temeinic și plăcut;
- gândirea elevului este mereu solicitată;
- creativitatea se formează de timpuriu;
- prin jocuri putem cunoaște mai bine și mai repede pe copii;
- în joc copilul devine mai curajos, mai degajat.

În cele ce urmează vom prezenta câteva jocuri care stimulează elevii la efort creativ.

Jocuri ca „Mă cunoști?” sau „Ce știi despre mine?” au constat în prezentarea unor imagini din povești, recunoașterea personajului și prezentarea în propoziții create de elevi a câtorva trăsături ale acestuia.

Un joc cu multiple valențe formative pe care l-am folosit în vederea consolidării diverselor sarcini ale învățării în diferite lecții a fost „Cutița cu surprize”. În cutiță se găsesc bilete cu sarcini diferite, în funcție de scopul urmărit la lecție, în ziua respectivă. Elevul care este numit ia un bilețel, citește sarcina și o execută. Exemple de sarcini: - „Alcătuiește o propoziție în care toate cuvintele să înceapă cu litera „l””;

- „Compune un exercițiu în care să se găsească operații de același ordin”;
- „Alcătuiește o problemă care să se rezolve printr-o scădere și o adunare”;
- „Dă exemple de cuvinte care să conțină grupul „ghe””.

Jocurile „Spune ceva despre...” și „Continuă propoziția!”

îi ajută pe copii să creeze, să completeze propoziții despre diferite obiecte, antrenându-le în felul acesta gândirea, imaginația, atenția, creativitatea.

Prin jocul „Ce s-ar întâmpla dacă...” le-am oferit elevilor posibilitatea de a schimba conținutul sau finalul unei povești cunoscute. De exemplu: „Ce s-ar întâmpla dacă fata cea mică nu ar fi pus zahăr în bucatele împăratului?” („Sarea în bucate” – Petre Ispirescu); „Ce s-ar întâmpla dacă fetița nu ar fi

avut bucle de aur?” („Bucle de aur” – N. Batzaria). Am pus aceste întrebări unui număr mare de elevi pentru a obține cât mai multe variante ale poveștilor.

Un alt joc care este plăcut elevilor este și „Prieten sau dușman?” în care ei își manifestă independența în comunicarea orală și își exprimă opiniile în legătură cu fapte și întâmplări cunoscute, creând dialoguri originale. Elevii clasei vor fi împărțiți în patru echipe. Fiecare echipa va primi un bilețel pe care va fi scrisă o întrebare (eventual bilețelele vor fi trase la sorți) :

- „Apa e prieten sau dușman?”
- „Focul e prieten sau dușman?”
- „Câinele e prieten sau dușman?”
- „Dulciurile sunt prieteni sau dușmani?”

Fiecare echipă va crea un dialog prin care încearcă să dea răspunsul la întrebare. Fiecare echipă își va alege doi reprezentanți care vor prezenta prin dialog argumentele pro și contra referitoare la întrebarea de pe bilețel. Colegii de echipă pot interveni, ajutându-și reprezentanții. Va câștiga echipa care a susținut un dialog original și a argumentat mai bine răspunsul.

„Ruleta buclucașă” este un joc care ajută la îmbogățirea și nuanțarea vocabularului, în care elevii trebuie să integreze cuvinte noi în enunțuri proprii, să identifice antonimele cuvintelor înscrise pe disc.

Elevii clasei se împart în trei grupe corespunzătoare celor trei rânduri de bănci (elevii fiind în mod egal). Un elev din prima grupa învârt ruleta, care se găsește pe catedră și citește cuvântul în dreptul căruia s-a oprit săgeata. De exemplu, acul (săgeata) s-a oprit la cuvântul „zăpadă”. Acest cuvânt va fi rostit cu voce tare și de un alt elev tot din grupa numărul 1. Un elev din grupa a 2-a va spune sinonimul „nea” sau „omăt”. Un elev din grupa a 3-a va formula o propoziție folosind sinonimul respectiv. Aprecierea se face cu participarea membrilor grupei adverse.

La ora de geografie poate fi folosit jocul „Roza vânturilor”, care îi ajută pe elevi să se orienteze corect pentru a fixa poziția punctelor cardinale: un elev desenează cu creta pe parchet, în fața clasei, roza vânturilor prin linii cu lungimea de 1,5 metri, iar la capetele exterioare trasează cercuri cu diametrul de 30 centimetri. În cercul de pe linia care indică nordul scrie litera *N*, iar în celelalte nu scrie nimic. La joc

participa 8 elevi. Învățătorul are pregătite bilete, pe fiecare dintre ele fiind scris un punct cardinal sau intercardinal. Fiecare elev trage la sorți un bilet, dar nu citește ce scrie decât în momentul în care învățătorul dă semnalul. La semnal, fiecare elev trebuie să se așeze în viteză, în cercul care reprezintă punctul cardinal sau intercardinal indicat de bilet. La fiecare așezare corectă se acordă 1 punct. Câștigă elevul care are cele mai multe puncte. Se apreciază viteza de reacție la semnal, ocuparea corectă a locului indicat în bilet și se stabilește clasamentul în funcție de punctaj.

Un joc al inteligenței ce poate fi folosit la toate disciplinele este *rebusul școlar*. Mijloc activ și eficient de instruire și educare a elevului, rebusul poate fi folosit cu succes pe tot parcursul activității didactice, în orice moment al lecției, conducând la evitarea plictisului, dezinteresului.

Ca mijloc instructiv, rebusul bine pregătit și organizat, contribuie la exersarea deprinderilor, la consolidarea și la valorificarea lor creatoare. Acesta poate fi folosit și în cadrul activităților cercurilor pe specialitate: limba română, geografie, științe, matematică, religie, ca moment distractiv sau ca un exercițiu de creativitate.

Pentru obținerea rezultatelor dorite, cadrul didactic trebuie să fie un „meșter” în a ști când, cum, unde poate fi folosit rebusul, ci mai ales să fie creator de astfel de jocuri, pentru care copiii, de orice vârstă școlară, au o mare satisfacție când reușesc să le rezolve, folosindu-și cunoștințele dobândite în școală ca și cele din cultura lor generală.

La ora de religie pot fi folosite diverse tipuri de jocuri, cum ar fi:

1. *„jocul de decizie”*: elevii sunt puși în situația de a lua decizia sau de a da pe loc un răspuns concret la întrebările și situațiile pe care le ridică profesorul sau colegii;
2. *„jocul de arbitraj”*: un elev este desemnat de către profesor să soluționeze anumite probleme conflictuale, reale sau imaginare;
3. *„jocul de competiție”*: se urmărește stimularea obținerii unor performanțe. Se pot organiza două echipe sau se pot antrena individual toți elevii, în funcție de natura jocului ales.

Exemplu de joc: elevii trebuie să descopere anumite propoziții sau expresii, înlocuind cifrele dintr-o combinație dată de

profesor, cu literele corespunzătoare, din legenda dată. În final, un elev va citi propoziția sau expresia care va fi scrisă pe tablă. După ce elevii se vor familiariza cu acest tip de joc, el poate fi folosit și ca activitate independentă.

Un alt joc folosit în orele de religie, ar putea fi și următorul: *se dau definiții ale unor cuvinte cheie, al căror răspuns să fie descoperit de copii*. De exemplu:

- „ploaie de pe vremea lui Noe” (potop);
- „instrumentul de tortură pe care a murit Domnul Iisus” (cruce);
- „cântec despre nașterea Domnului” (colind).

O altă modalitate de a stârni interesul elevilor pentru lecțiile de religie o constituie formularea unor „*de ce*-uri” cât mai incitante. Printre întrebările adresate menționez, cu titlu de exemple:

- „Cum arată Dumnezeu, unde trăiește?”;
- „Cum poate Dumnezeu să știe totul?”;
- „Cum au devenit oamenii cu diferite culori ale pielii, ce culoare are pielea lui Adam?”;
- „Dumnezeu L-a creat pe Iisus? De ce L-a supus multor suferințe?”.

Alte întrebări privesc „buna purtare”:

- „Ești tu politicos? Spui: „Te rog” atunci când ceri ceva?; „Mulțumesc” când primești ceva? Nu uiți să spui „Iertați-mă” când ai deranjat pe cineva?”; „Ești cuviincios și binevoitor? Îi lași pe alți copii să se joace cu jucăriile tale? Dacă ești ispitit să te distrezi pe seama altora (să-i poreclești, să-i iei în batjocură...) te întrebi mai întâi cum te-ai simți dacă cineva te-ar trata la fel? Ești dornic să oferi mereu bucurii celor din jur, adresându-le un zâmbet, un gest prietenos, un cuvânt frumos și sincer de mângâiere și prețuire?”.

Captarea atenției înaintea oricărei lecții poate începe cu o glumă ca în exemplele următoare:

- „Cum deosebești o vererită de o măturică? – Le așezi pe amândouă lângă un copac: cea care se urcă în copac e vererita”;
- „Începutul meu este numele soției lui Avraam. Sfârșitul meu este un fruct negru plăcut ursului. Unindu-le obții o licoare bună în gospodărie” (saramură).

Manifestând inițiativă și spirit creator, atât cadrul didactic cât și elevul vor ajunge la realizarea deplină a scopului formativ-educativ a jocurilor propuse. Permanent trebuie să-i învățăm pe elevi cum să învețe, să-și pună și să pună întrebări, să formuleze probleme și să dea

cât mai multe soluții, adică să gândească creativ. Numai o muncă continuă și conștiincioasă duce la dezvoltarea gândirii creatoare, la formarea omului ca personalitate. În acest sens **Ovidiu** spunea că „Picătura găurește piatra nu prin forță, ci prin continua ei cădere.”.

Bibliografie

1. Roco Mihaela, Creativitate și inteligență, Editura Polirom, Iași, 2004;
2. Cosmovici Andrei, Iacob Luminița – Psihologia școlară, Editura Polirom, Iași, 2005;
3. Tătaru Lolica, Cârlogea Letiția, Creativitate și eficiență în demersul didactic, Editura Risoprint, Cluj Napoca, 2010;
4. Învățământul primar nr. 1/2001;

PROIECT PRIVIND EDUCAȚIA ECOLOGICĂ „SĂ IUBIM NATURA”

Coordonatori de proiect:

Prof. Popa Ramon, Șc. cu cls. I-VIII „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Prof. Seician Maria, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Alba Iulia

Scop – conștientizarea, formarea și promovarea unui comportament ecologic al elevilor

Promovarea în rândul elevilor a dragostei pentru natură

Obiective:

1. Descoperirea frumuseților naturale locale;
2. Dezvoltarea sensibilității față de mediul înconjurător și problemele lui; formarea atitudinii de respect față de mediu: starea de sănătate a fiecăruia (fizică și mentală) este în strânsă legătură cu caracteristicile mediului în care trăiește.
3. Dezvoltarea abilității pentru confecționarea de articole decorative cu elemente naturale.
4. Difuzarea spre comunitatea școlară a produselor proiectului – popularizarea proiectului în comunitatea școlară.

Publicul țintă: manifestările se adresează elevilor, cadrelor didactice, părinților iubitori ai naturii

Perioada: mai– iunie 2012

RESURSE

1. Resurse umane:

- directori și cadre didactice;
- elevi;
- părinții copiilor participanți la proiect;
- colaboratori;
- personal de specialitate;
- invitați.
- reprezentantul primăriei municipiului Alba Iulia;
- reprezentantul Consiliului Județean Alba ;
- reprezentanți ai Direcția de Sănătate Publică Alba – Serv. de Promovare a Sănătății;
- reprezentantul Direcției Silvice;
- reprezentanți mass-media;

2. Resurse materiale

- afișe, pliante, fotografii, reviste, cărți;
- diapozitive, computer, aparatura video, casete, CD-uri, aparat foto;
- materiale consumabile pentru activitățile desfășurate;
- albume și mape pentru portofolii.

3. Resurse financiare: - proprii;

- sponsorizări:
 - Direcția de Sănătate Publică Alba;
 - Consiliul Județean Alba;

**MODALITĂȚI DE REALIZARE
ACTIVITĂȚI:**

- informare privind necesitatea proiectului;
- întocmirea proiectului și analiza lui;
- drumeții tematice, vizite, excursii;
- plantări de puiți;
- activități ecologice în localitate și în afara localității;
- dezbateri interactive;
- vizionări de diapozitive, diafilme, scurte metraje tematice;
- întâlniri cu personalul de specialitate;
- dezbateri pe teme ecologice; prezentare în Power Point
- concursuri de desen <Vara și culorile ei>, <Clasa mea cea mai curată>.
- confecționări de obiecte - <Ne confecționăm singuri jucării> - activitate practic-aplicativă – confecționarea de jucării din materiale refolosibile și reciclabile;
- expoziții - realizarea expozițiilor <Vara și culorile ei>, <Să iubim natura>
- realizarea albumelor;
- realizarea revistei „Să iubim natura”;
- întocmirea portofoliilor.

REZULTATE:

- drumeții, vizite, excursii
- parteneriat școală - familie - comunitate
- realizarea de afișe, invitații, diplome, ecusoane
- sesiunea de comunicări „Educația ecologică”
- realizarea expozițiilor, a obiectelor din materiale refolosibile
- alegerea celor mai reprezentative desene pentru realizarea expoziției
- activități ecologice în localitate și în afara localității
- realizarea și elaborarea revistei
- plantări de puiți
- premiarea elevilor
 - realizarea portofoliilor.

Bibliografie

Să iubim natura, Gabriela Olaru Stefania Antonovici, Editura Aramis, 2009
Pădurea și apa, Ion Iancu, Viorica Iancu, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1999
Terra Magazin, martie 2011

PROIECT EDUCAȚIONAL „OBICEIURI ȘI TRADIȚII”

*ECHIPA DE PROIECT: prof. Codruța Lodroman
prof. Carmen Chira
Șc.cu cl. I-VIII „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia*

GRUP ȚINTĂ: elevii claselor a IV-a C, a V-a A

LOCUL DESFĂȘURĂRI : sala de clasă, Bulevardul Transilvaniei, Sala Unirii

PERIOADA DESFĂȘURĂRII PROIECTULUI: 15.02- 29.03. 2012

SCOPUL PROIECTULUI:

- Dezvoltarea dragostei și a respectului pentru tradițiile populare;
- Dezvoltarea deprinderilor de a pregăti și organiza ziua dedicată mămicilor.

OBIECTIVE:

- să confecționeze măștișoare și felicitări;
- să memoreze poeziile închinat mamei;
- să ofere măștișoare pe stradă femeilor;
- să deseneze și să realizeze eseuri pe tema sărbătorii populare de Dragobete;
- să organizeze un spectacol mămicilor și persoanelor de la Căminul de persoane vârstnice;
- să practice obiceiul de Sân Toader

Bibliografie:

Sărbători și obiceiuri –Banat, Crișana, Maramureș, ACADEMIA ROMÂNĂ INSTITUTUL DE ETNOGRAFIE ȘI FOLCLOR „C. BRĂILOIU”, Editura: Enciclopedica – 2002

Sărbători și obiceiuri –Transilvania, ACADEMIA ROMÂNĂ INSTITUTUL DE ETNOGRAFIE ȘI FOLCLOR „C. BRĂILOIU”, Editura: Enciclopedica – 2003

Sărbătorile și datinile române vechi, Atanasie Marian Marienescu, Editura: SAECULUM

I. O. - 2005

PLANUL DE ACȚIUNE

PLANUL DE ACȚIUNE

Perioada	Activitatea	Rezultate	Responsabili
15-19 februarie	- elaborarea planului de acțiune conform regulamentului de organizare și predarea lui -stabilirea necesarului de materiale	- un plan de acțiune elaborat conform regulamentului de organizare; - un tabel cu necesare	Cadrele didactice implicate
24 februarie 25 februarie	- „Dragobete - cap de primăvară” –discuție tematică - redarea temei discutate prin desene și eseuri	- 70 de copii informați despre semnificația sărbătorii de Dragobete; - o discuție tematică desfășurată cu participarea copiilor, cadrelor didactice; - 30 desene și 5 eseuri realizate	Cadrele didactice implicate

22-26 februarie	- confecționarea de măștișoare, felicitări	- 200 de măștișoare confecționate - 60 de felicitări confecționate - 70 de copii implicați în confecționarea produselor tematice	Cadrele didactice implicate
25-26 februarie	- stabilirea traseului și modalităților de oferire a măștișoarelor pe stradă	- 6 echipe de câte 5 copii formate în vederea desfășurării acțiunii de distribuire a măștișoarelor pe stradă	Cadrele didactice implicate
1 Martie	- oferirea de măștișoare pe stradă	- 200 de măștișoare oferite pe stradă	Cadrele didactice
1-8 Martie 4 martie	- organizarea unui spectacol pentru mămică și bunicii de la Căminul pentru persoane vârstnice Alba Iulia, cu ocazia zilei de 8 Martie - organizarea unui concurs de poezii despre primăvară și a carnavalului „Flori de primăvară”	- minispectacol organizat - 50 de „bunici” sărbătoriți cu ocazia zilei de 8 Martie - 60 de felicitări oferite bunicilor și femeilor din personalul căminului - 70 mămică invitate la spectacolul pregătit - 20 de copii costumați în flori - 12 copii recitatori la concursul organizat - 10 diplome oferite câștigătorilor	Cadrele didactice
23 Martie 24-29 martie	- semnificația religioasă a sărbătorii Sf. Teodor și semnificația etnologică a zilei de Sân Toader (pop.) - fiertul grâului-obicei - realizarea dosarului activității și a revistei clasei cu materiale pregătite de copii.	- o discuție tematică asupra semnificației religioase a Sf. Toader - un obicei practicat de către copii - dosar complet al activității care să cuprindă: planul de acțiune, impresii ale copiilor din timpul activităților, desene, mostre de măștișoare, felicitări, desfășurătorul minispectacolului, fotografii din timpul activităților, diplomele obținute.	Cadrele didactice

EDUCAȚIE ȘI COMUNICARE PRIN TEATRU

Prof. Mirela Ianc

Șc. cu cls. I-VIII „Avram Iancu” Alba Iulia

Motto:

„Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespus de nouă și proaspătă și uluitoare.

(Eugen Ionescu)

Orice gen literar are ca obiect deșteptarea de imagini numai și numai prin cuvinte, exprimând gânduri: epică, lirică, narativă, oricum ar fi, literatura se mărginește la a închipui imagini, a gândi asupra-le și a transmite cititorului prin cuvinte acele imagini și gândiri; aici stau tot obiectul și toată intenția literaturii. Teatrul este o artă constructivă, al cărui material sunt conflictele ivite între oameni din cauza caracterelor și patimilor lor. Elementele cu care lucrează sunt chiar arătările vii și imediate ale acestor conflicte.”

Aceste două modalități de exprimare a emoției artistice au destule asemănări, dar și deosebiri. Una constă în faptul că ambele se adresează spiritului înscriindu-se în schema comunicării, diferența constând în folosirea canalului de comunicare: literatura folosește mesajul scris, pe când teatrul se folosește de mesajul oral, având el însuși la bază textul scris. Vorbind despre teatru și literatură I.L. Caragiale spunea¹: „Teatrul, după părerea mea, nu e un gen de artă, ci o artă de sine stătătoare, tot așa de deosebită de literatură în genere și în special de poezie ca orișicare artă - de exemplu arhitectura. Literatura este o artă reflexivă.

Urmând același raționament, Caragiale conchide: „Teatrul și literatura sunt două arte cu totul deosebite și prin intenție și prin modul de manifestare al acesteia. Teatrul e o artă independentă, care, ca să existe într-adevăr cu dignitate, trebuie să pună în serviciul său pe toate celelalte arte, fără să acorde vreuncea dreptul de egalitate pe propriul lui teren”².

1. Literatura –sursă de inspirație pentru teatru și film

Textul scris oferă cititorului diferite valențe și imagini cu ajutorul modurilor de expunere specifice: narațiune, dialog, monolog, descriere, dar și cu ajutorul modalităților artistice: procedee artistice, figuri de stil, imagini artistice. Cu ajutorul acestora cititorul își imaginează o lume în funcție de percepția sa.

În ceea ce privește arta spectacolului, fie că este vorba de film sau de teatru având ca sursă de inspirație opere epice, varianta oferită spectatorilor depinde de viziunea regizorală, de jocul actorilor și de scenariul propus.

Tocmai de aceea textul scris este inepuizabil pentru adaptări. Dacă ar fi să facem o listă a adaptărilor pentru teatru și film nu ar ajunge spațiul de față, de aceea mă voi referi doar la câteva, în special opere propuse spre a fi studiate de către elevii din învățământul preuniversitar.

În ceea ce privește adaptările, sunt de remarcat schițele lui Caragiale, apoi basmul *Făt - Frumos din lacrimă* de Mihai Eminescu, dramatizat de Margareta Niculescu, *Pădurea spânzuraților* de Liviu Rebreanu, *Baltagul* de Mihail Sadoveanu, *Mări sub pustiuri* de D.R. Popescu.

Întotdeauna în cazul adaptărilor se ridică întrebări referitoare la importanța pe care o are în această situație textul, autorul sau regizorul. Răspunsul la întrebare depinde de ceea ce urmărește spectatorul. În fiecare situație cele trei componente au importanța lor, deci e greu de definit cine dictează³.

2. Opera dramatică în gimnaziu

¹ I. L. Caragiale *Teatrul și literatura*, în *Epoca* din 8 august 1897; reprodus după I. L. Caragiale, *Opere*, ediția critică citată, E.P.L., 1965, vol. IV, p. 315-317.

² Ibidem, pag. 315-317.

³ Dinu Kivu, *Teatrul la timpul prezent*, București, Editura Eminescu, 1993, p. 13.

Din punct de vedere al reprezentării cantitative în manualele de limba și literatura română, textele dramatice ocupă ultimul loc, după textele epice și lirice.

Contactul cu realitatea propriu-zisă a operei dramatice, adică vizionarea unui spectacol de teatru, nu se realizează decât la imboldul școlii. Elevii nu ajung decât foarte rar în sala de spectacol, vizionarea piesei se face adesea în sala de clasă, urmărindu-se versiunea filmată a piesei.

Înțelegerea specificității operei dramatice nu este dificilă, întrucât caracteristicile acesteia sunt ușor de observat: replicile, indicațiile scenice, dialogul, monologul și destinația: scrisă pentru a fi jucată pe scenă. Din această ultimă trăsătură rezidă o alta: sincretismul, combinarea mai multor mijloace de expresie pentru transmiterea mesajului: cuvântul, mișcarea scenică, gesturile, decorul, efectul de lumini, de sunete, vestimentația actorilor, coafura etc.⁴

Pagina de carte cuprinzând textul operei dramatice se recunoaște foarte ușor: este realizată sub formă de dialoguri, replici ale personajelor însoțite de indicațiile scenice.

În analiza operelor dramatice se vor avea în vedere mai multe aspecte asupra cărora trebuie îndreptată atenția elevilor: structura operei dramatice, conflictul, personajele, tipologia acestora, numărul lor și mijloacele de caracterizare.

Opera dramatică se studiază, în gimnaziu, în clasa a VIII-a odată cu studierea textului comediei *O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale.

După studiul și interpretarea textului, în ceea ce privește modul de prezentare a acțiunii și a personajelor, pentru înțelegerea conceptului de operă dramatică se vor identifica împreună cu elevii componentele operei dramatice: replicile personajelor, didascaliiile (indicațiile scenice), acte și scene.

Pentru asimilarea cunoștințelor despre opera dramatică și caracteristicile acesteia, le propun elevilor următoarea activitate: împărți în trei grupe, vor avea de rezolvat anumite sarcini: fiecare grupă primește o fișă conținând un citat din opera *O scrisoare pierdută* de I. L. Caragiale:

- Grupa I: Actul I, scena I;
- Grupa II: Actul I, scena IV;
- Grupa III: Actul III, scena V.

Pe baza citatelor extrase din text vor rezolva următoarele cerințe:

- Prezintă evenimentele prezentate în fiecare scenă studiată;
- Transcrie din scena propusă spre lectură patru structuri scrise între paranteze relevante pentru decor, comportamentul personajelor și conturarea atmosferei.
- Prezintă schimbările de situație din finalul piesei, comparându-le cu evenimentele din citatele studiate.
- Găsește două asemănări și două deosebiri dintre fragmentele studiate și:
 - Schiță (grupa I)
 - Nuvelă (grupa II)
 - Roman (grupa III)

După identificarea acestor componente, elevii vor putea formula definiția operei dramatice: „opera literară scrisă special pentru a fi reprezentată pe scenă, în care autorul lasă personajele să trăiască prin replici dând indicații scenice care ghidează jocul actorilor și explică elementele de decor.”

Comedia este specia genului dramatic, care prezintă moravuri, personaje sau întâmplări într-un mod care stârnește râsul, având un final fericit. Comicul își are sursele în situațiile prezentate, limbajul personajelor, caracterul acestora sau numele lor.

Fiecare membru al grupei va interpreta rolul personajului preferat din scena studiată: Ștefan Tipatescu, Zoe Trahanache, Zaharia Trahanache, Ghiță Pristanda, Farfuridi și Brânzovenescu.

3. Opționalul, mod de a completa cunoștințele elevilor despre teatru

Având în vedere faptul că elevilor le place să interpreteze diferite roluri, să vizioneze filme, un opțional în care să-și etaleze talentele actricești și să le îmbogățească cunoștințele cu modul de punere în scenă a unei piese de teatru este binevenit.

Opționalul se numește *Literatura și teatrul* și se va desfășura în ritmul de o oră pe săptămână, iar activitățile vor fi diverse:

- vizionarea unor dramatizări ale operelor citite în anii anteriori:

⁴ Corneliu Craciun, *Metodica predării limbii și literaturii române în gimnaziu și liceu*, Deva, Editura Emia, 2004, p.114.

1. Schița *Un pedagog de școală nouă* de I.L. Caragiale
2. Basmul *Povestea lui Arap - Alb* de Ion Creangă
3. Nuvela *Alexandru Lăpușneanu* de Costache Negruzzi
4. Nuvela *Două loturi* (Ion Luca Caragiale)
5. Romanul *Copiii căpitanului Grant* de Jules Verne

- discutarea diferențelor dintre textul scris și film sau piesa de teatru;
- vizionare de interviuri cu regizori celebri;
- întâlniri cu scriitori.
- Evaluarea activității va consta în:
 - probe orale (interpretarea unui rol, dezbateri)
 - proiectul „Lumea teatrului”
 - portofoliul: „Personajul preferat”
 - concursuri gen:
 - ✚ „Recunoaște opera Recunoaște personajul”
 - ✚ „Cel mai bun povestitor”, „Cel mai bun scenarist”
 - punerea în scenă a uneia dintre lecturile favorite

Punerea în scenă a unui text dramatic necesită și alte operațiuni, pe lângă etapele de alcătuire a scenariului: alegerea locului unde va

fi jucat, procurarea recuzitei: obiectele necesare interpretării, vestimentația personajelor.

Participând la pregătirea spectacolului, elevii sunt nevoiți să citească textul din mai multe perspective: cea a personajelor, lipsite de intervenția naratorului, cea a naratorului, ale cărui sublinieri le vor transforma în indicații scenice, fiind atenți la detaliile referitoare la decor, timp și spațiu.

Diferența dintre simpla vizionare a unei adaptări gata create și acest tip de activitate constă în faptul că, în prima situație ei sunt doar niște spectatori, mai mult sau mai puțin atenți, iar în a doua ei devin creatori ai unui spectacol, recrează opera.

Bibliografie

1. CARAGIALE, I. L. *Teatrul și literatura*, în *Epoca* din 8 august 1897; reprodus după I. L. Caragiale, *Opere*, ediția critică citată, E.P.L., 1965, vol. IV.
2. CRĂCIUN, Corneliu, *Metodica predării limbii și literaturii române în gimnaziu și liceu*, Deva, Editura Emia, 2004.
3. KIVU, Dinu, *Teatrul la timpul prezent*, București, Editura Eminescu, 1993.
4. PAMFIL, Alina *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri deschise*, Editura Paralela 45, 2003

ION CREANGĂ – EXPRESIA MONUMENTALĂ A NATURII UMANE

Prof. Rusneac Anca-Gheorghina, Șc. cu Cls. I-VIII Șugag

„...A fost odată ca niciodată...A fost un scriitor cum n-a fost nici unul dintre predecesori și nici unul dintre urmași. Un om din Humulești și din a doua jumătate a veacului al XIX-lea, dar care, totodată, asemenea lui Eminescu, venea de demult și de departe, din începuturile istorice ale acestui popor și din toate punctele spațiului său geografic, realizând o chintesență.” (I.D. Bălan, *Ethos și cultură sau Vocația tinereții*, apud Ilie Dan, *Destinul unui clasic. Studii și articole despre Ion Creangă*, București, Editura Albatros, 1990, p. 106.)

Creangă, un nume oarecum predestinat, reprezintă expresia monumentală a naturii umane. Și-a urmat pașii destinului,

împlinindu-și rolul semnificativ pentru virtuțile creatoare ale colectivității careia îi aparține și a reușit să devină temelie la baza culturii noastre naționale.

Cu gândirea limpede, cu verva narativă plină de duioșie și umor a ajuns să fie la fel de popular ca și cei doi compatrioți ai săi, Alecsandri și Eminescu.

Opera sa reprezintă o sinteză în timp și spațiu a sensibilității și gândirii populare, care prin semnificațiile sale etice și estetice aparține întregului popor. În ea se întrepătrund gândurile și sentimentele țaranului român, setea lui de viață, sensibilitatea și spiritul jovial, în stare să facă haz de necaz.

Experiența celor mulți, pusă în scene de viață, face din Creangă un scriitor cult, original. Formulele tipice, împrumutate din vorbirea populară, oralitatea și spontaneitatea stilului său înzestreză scenele de viață prezentate, cu o autenticitate impregnantă. Un simplu proverb fixează virtuțile spirituale și fizice pe care le respectă omul din popor: curajul, hărnicia, prietenia, modestia, optimismul, mărinimia, sentimentul dreptății, realizând adevărate portrete, caractere de neuitat.

Ghidat după aceste principii, creează expresii și formule simple, dar totuși profunde prin semnificația cu care au fost investite – de a dezaproba lenea, ipocrizia, trădarea, ura. Văzut ca un protector, acesta privește ironic tot ceea ce este ostil omului: moartea și diavoli, forțele supranaturale ale răului, dușmănia și singura *armă* de care se folosește este râsul. Trebuie precizat deci, că opera lui depășește astfel semnificațiile tradiționale ale basmului popular, având o semnificație filosofică mai cuprinzătoare.

Epitetul „populară” atribuit limbii lui Creangă sugerează o însușire care nu se referă la faptul că povestitorul ar fi doar un culegător de creații folclorice, ci dovedește judecata că limba folosită în scrierile sale cuprinde cuvinte din fondul principal, existente în limba întregului popor românesc, dar și numeroase altele, specifice graiurilor din centrul și nordul Transilvaniei.

Creangă a supus limba unui proces de reîntocmire, care a suferit intervenții creatoare. Particularitățile lingvistice ale operei sale: întorsătura neașteptată a frazei, substraturile sinonimiei, stilistica participării, umorul profund, subtila artă a nuanțării, fac din Creangă un artist al prozei.

O trăsătură a realismului lui Creangă stă în înrudirea viziunii despre lume a scriitorului cu cea populară, care afirmă cu putere existența materială a lumii.

Talent satiric prin excelență, Creangă vede cusururile acestei lumi în care trăiește, cusururi ale societății și ale oamenilor, și le proiectează pe fundalul operei sale, cu dimensiuni mărite, delectându-se în exagerarea conștientă, fiind obișnuit să se încadreze cu ușurință în mitic și fabulos.

Ion Creangă nu se înscrie ca un culegător de folclor, ci ca un scriitor original

care transmite atât prin *Amintiri din copilărie*, cât și prin povestirile și poveștile sale, o mărturie despre felul înțelept de a gândi și a trăi al neamului său, într-o limbă literară de neegalat, care păstrează fondul popular ca pe bunul cel mai de preț.

În *Amintirile* și poveștile lui Creangă, limbajul artistic este același, fapt explicat prin modul său concret de a privi lucrurile. Scenele de basm cu o desfășurare activă, încercarea de a varia tonalitatea după necesitățile scenice, redau plăcerea cu care Creangă povestește. Atenția lui duală (când privește amănuntul etnografic, când tensiunea dramatică) creează o expunere alertă, specifică operelor sale narative.

Garabet Ibrăileanu vedea în poveștile lui Creangă adevărate „nuvele din viața de la țară”. (Garabet Ibrăileanu, *Studii literare*, vol. I, București, Editura Minerva, 1979, p. 279.) Aici realismul primează, miraculosul ocupând un rol secundar. Acestea prezintă un interes realist prin referințele economice, sociale, etnografice, dar, în același timp, structura lor dramatică fac din acestea, acte scenice. Abundența replicilor, personaje care vorbesc și gesticulează continuu, jucând roluri de adevărați bufoni, prezența dialogului confirmă acest lucru, iar faptul că unele povești au fost jucate, era de așteptat.

Povestea *Capra cu trei iezi*, aleasă din repertoriul narativ al povestitorului tocmai pentru că pornește de la o viziune românească, reprezintă expresia și stilul ce aparțin scriitorului valorificând personalitatea sa.

Textul simplu ne face s-o privim ca pe o creație pentru copii, dar privită în profunzimea ei este o operă în care realul și figuratul se întrepătrund. Aici, frazele ritmate sau asonanțele au menirea de a stimula atenția sau de a sublinia un gest, o atitudine, o caracteristică. Iată, acest procedeu, într-un exemplu ca: „- Moarte pentru moarte, cumătre, arsură pentru arsură, că bine-o mai plesniși dinioare cu cuvinte din scriptură!” (Ion Creangă, *Povești. Amintiri. Povestiri*, București, Editura Eminescu, 1987, p. 21.)

Opera lui Creangă, pornind din folclor și din anume realități sociale, depășește folclorul; ea inaugurează o categorie de sensibilitate, izvorând din subconștient, ca dintr-un fel de stil latent al spiritualității române. Creangă face parte dintr-un șir întreg de creatori, care vor exprima cu nuanțe diferite, anume sensibilitate etnică.

Aspectele esențiale ale stilului artistic al lui Creangă, plăcerea cuvintelor și a zicerilor imprimă

artei sale narative autenticitate, dovedind că destinul acesteia pornește de la realitate și se finalizează într-o artă desăvârșită, cultă, ce aparține unui artist de excepție: „El nu e nici folclorist, nici scriitor popular, nici autor cărturăresc. Clasic și realist, Ion Creangă este un scriitor unic în literatura română.” (Ilie Dan, *Studii despre Ion Creangă*, București, Editura Albatros, 1973, vol. II, p. 20.)

Bibliografie

1. Apostolescu, Mihai, *Ion Creangă între mari povestitori ai lumii*, București, Editura Minerva, 1978
2. Bălan, I.D., *Ethos și cultură sau Vocația tinereții, apud Ilie Dan, Destinul unui clasic. Studii și articole*

- despre Ion Creangă*, București, Editura Albatros, 1990.
3. Călinescu, George, *Ion Creangă (viața și opera)*, cu o prefață de Eugen Simion, București, Editura pentru Literatură, 1966.
 4. Constantinescu, Pompiliu, *Scrieri*, ediție îngrijită de Constanța Constantinescu, vol. II, Editura pentru literatură, 1967.
 5. Creangă, Ion, *Povești. Amintiri. Povestiri*, București, Editura Eminescu, 1987.
 6. Dan, Ilie, *Studii despre Ion Creangă*, vol. II, București, Ed. Albatros, 1973.
 7. Ibrăileanu, Garabet, *Studii literare*, vol. I, București, Editura Minerva, 1979.
 8. Tohăneanu, G.I., *Stilul artistic al lui Ion Creangă*, București, Editura Științifică, 1969

MON PREMIER ABÉCÉDAIRE DES CONTES EUROPÉENS – PROIECT ETWINNING

*Prof. înv. primar Felicia Ignat
Șc. cu cls. I-VIII „Toma Cocișiu” Blaj*

Programul eTwinning promovează „activități de colaborare între cadrele didactice și elevii Europei într-o manieră ușoară, prietenoasă și stimulativă”⁵, oferă instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul de învățare și o mai mare vizibilitate a activității participanților la nivel național și european.

Elevii clasei I B de la Școala „Toma Cocișiu” Blaj au desfășurat activități în cadrul proiectului eTwinning *Mon Premier Abécédaire des Contes Européens*, la care participă 13 școli din mai multe țări europene: România, Franța, Italia, Grecia, Anglia, Germania, Spania, Bulgaria, Polonia.

Obiectivul proiectului european este acela de a dezvolta capacitatea de a citi și aplicarea cunoștințelor de informatică în ciclul primar cu scopul de a stimula pasiunea pentru lectură la elevii care au vârsta între 7-10 ani. Proiectul își propune să compare literele celor trei alfabetice europene: latin, chirilic și grec. Elevii fiecărei școli participante au efectuat lucrări în care au prezentat literele alfabetului folosit în țara lor. Ei și-au dat seama de diversitatea limbilor și a culturii în spațiul european și au avut posibilitatea să-și facă noi prieteni prin intermediul TIC.

Limbile folosite au fost franceză, engleză, bulgară.

În cadrul proiectului s-au folosit metode creative, s-a făcut schimb de bune practici, s-au creat desene, prezentări power point, smilebox sau Picture Trail.

Rubricile proiectului sunt: *Prezentarea țării, a orașului, a școlii și a clasei; Alfabetul; Litere magice; Sărbătoarea Alfabetului; Prima mea carte; Literele prenumelui meu; Povești.*

Elevii au realizat desene cu literele învățate, prezentări power point și smilebox despre România, despre municipiul Blaj și despre școala în care învață. Au căutat pe internet versuri despre litere, care au fost traduse în limba franceză, pentru a fi înțelese și de elevii din celelalte țări participante la proiect (ex.: Slăbănog și cocoșat./ G e-un lacăt descuiat.- Maigre et voûtée./ G est un cadenas déverrouillée.). Au fost bucuroși că munca lor a fost cunoscută și apreciată de noii prieteni pe care și i-au făcut cu ajutorul internetului.

⁵ Anne Gilleran, în *eTwinning. Aventuri pe tărâmurile lingvistice și culturale*, Editor: Centrul de Coordonare eTwinning (CSS), European Schoolnet (EUN Partnership AISBL), septembrie 2008, p.

Prin intermediul proiectului desfășurat, elevii au conștientizat că trăiesc într-o Europă multiculturală și și-au dezvoltat curiozitatea față de lucruri noi. De asemenea, au învățat să respecte alte culturi și tradiții.

Programul eTwinning poate fi considerat „o contribuție majoră la învățământul european, mai ales în domeniul lingvistic și cultural. Este un bun exemplu de cooperare într-un domeniu care, până nu demult, era considerat dificil de abordat, cu atât mai puțin de schimbat. eTwinning a demonstrat că educația europeană este o realitate a prezentului și a viitorului”⁶.

Bibliografie

1. *eTwinning. Aventuri pe tărâmurile lingvistice și culturale*, Editor: Centrul de Coordonare eTwinning (CSS), European Schoolnet (EUN Partnership AISBL), septembrie 2008.
2. Velea, Simona (coord.), *Parteneriate școlare europene. Colecție de bune practici – eTwinning 2011*, București, Editura Agata, 2011.
3. Tudorica, Roxana, *Managementul educației în context european*, București, Editura Meronia, 2007.
4. Ulrich, Catalina, *Managementul clasei de elevi – învățarea prin cooperare*, București, Editura Corint, 2000.
5. Goia, Vistian, *Literatura pentru copii și tineret (pentru institutori, învățători și educatoare)*, Cluj-Napoca, Editura Dacia Educațional, 2003.

PRIMUL PAS SPRE LUMINA CĂRȚILOR

Înv. Marc Aurica – Șc. cu cls. I-VIII Câmpeni

Cartea este o lume deschisă care-i face pe elevi să descopere un imens tezaur de informații, de experiențe umane, de modele morale, de emoții și sentimente.

Pentru a-i determina pe copii să devină cititori pasionați, este necesar să se formeze cu răbdare și străduință gustul pentru lectură. În condițiile în care, cartea este înlocuită cu alte mijloace de informare mai mult sau mai puțin benefice pentru elevi, este de datoria noastră ca dascăli să găsim mijloacele necesare pentru sădirea dragostei de carte în sufletele micilor noștri școlari. Astfel, având anul acesta clasa I, mi-am propus să realizez încă de pe acum acest nobil obiectiv, când sufletul și mintea elevilor sunt dornice de cunoaștere, de noi experiențe și sunt în plină formare.

După însușirea literelor alfabetului, spre finalul clasei I, taina cititului și a scrisului a fost descoperită. Prima lor carte, abecedarul, prin bogăția imaginilor, a tematicii și valorii textelor, de la prima până la ultima pagină este o provocare la comunicare. În perioada următoare, elevii clasei au demonstrat că sunt capabili să citească corect, cursiv și conștient, chiar dacă unii au un ritm de citire ceva mai lent. Am considerat că era momentul potrivit ca ei să pășească în universul mirific al cărților și am făcut prima noastră vizită la biblioteca școlii, după ce ei citiseră cele câteva cărțițele din minibiblioteca clasei.

Ambientul deosebit, creat special pentru această ocazie, a umplut sufletele copiilor de uimire și admirație, de emoție și bucurie. Gazdă primitoare, doamna bibliotecară le-a vorbit despre bibliotecă, despre numeroasele cărți ce stau cumiți pe rafturi, dornice ca o mână de copil să le deschidă pentru ca ele să-i poată dărui lumină și înțelepciune, despre scriitorii care și-au adunat cele mai frumoase gânduri în aceste cărți, ca alții să le poată folosi în voie, despre cei ce s-au trudit să tipărească, să ilustreze și să lege filă cu filă fiecare carte pentru ca ea să bucure privirea și sufletul unui copil.

Elevii au privit cu uimire rafturile pline de cărți și au aflat că acestea își îmbogățesc cunoștințele, te învață să fii civilizată, să ocolești răul, să înțelegi cuvinte magice ca: prietenie,

⁶ Piet Van de Craen, Ph.D., *ibidem*, p. 5.

respect, sârguință, devotament, care îți sunt de folos în pregătirea pentru viață. Prezentarea plăcută și interesantă a cărților din expoziția special amenajată pentru această ocazie le-a trezit dorința de a afla tainele ascunse între filele acestora. Luând în mâinile lor câte o carte și răsfoind-o cu grijă, exclamau de bucurie citind titlul unui basm cunoscut sau descoperind imaginea unui erou îndrăgit. Sclipind de bucurie, privirile treceau de la o carte la alta, neștiind la care să se oprească. Privindu-i pe micii mei școlari, am înțeles că primul pas spre lumina cărților a fost făcut, dar că următorii lor pași trebuie vegheați cu grijă până când picătura de lumină din comoara cărților va înveșnici în sufletul lor iubirea pentru cuvântul scris.

La finalul activității au primit câte un pliant care cuprindea următorul motto: „Deschide cartea, ca să citești ce-au gândit alții; închide-o, ca să gândești tu însuți” și fiecăruia i s-a întocmit o fișă de lectură, primind cu împrumut o carte preferată.

Tot acest scenariu s-a repetat și la vizitarea pentru prima oară a bibliotecii orașenești, doar că aici uimirea a fost și mai mare la vederea a mult mai multor cărți, așezate meticolos pe rafturi imense.

Sper că, descoperind lumea mirifică a cărților dintr-o bibliotecă, pașii lor se vor îndrepta spre ea tot mai des, dorind să o cucerească și să o transforme la nevoie în sprijin pentru propria lor existență.

Bibliografie:

Metodica predării limbii române la clasele I-IV – I. Șerdean, Editura Didactică și Pedagogică București, 1993

Tribuna învățământului, nr. 779/780, 10-16 ianuarie 2005